

Juni 2010

Chopingo glædede sig! Det var fredag eftermiddag, og om to timer skulle Bjørnen Bjørn komme med toget fra København. De to venner havde længe plaget for at få lov til at mødes igen, og nu var det lykkedes! Bjørn skulle komme med børnetoget kl. 19.09, og så skulle de have pizza og se Disneysjov, og om lørdagen skulle de i Karolinelund. Karolinelund var godt nok ikke så stor som Tivoli i København, men der var rigtig hyggeligt, og Pjerrot skulle underholde, og der var karruseller, og måske turde han i år prøve Edderkoppen, selvom man også kørte med hovedet nedad.

"Hvordan skulle han dog få tiden til at gå?" Han ræsede hjem fra skole, kastede sin taske ind på værelset og styrtede ud til sin mor i køkkenet. Hun var ved at lave pizzadej. "Mor, mor, skal vi ikke snart gå?", spurgte Chopingo hæsblæsende. Hun grinede: "Nej min skat, du må være lidt tålmodig. I øvrigt var det måske en ide, at du fik ryddet op på værelset, hvis vi altså skal få plads til, at Bjørn kan sove her?" "Øv!", Chopingo hadede at rydde op! Det var faktisk noget af det værste, han vidste. Lige som man havde fået styr på det hele, blev der rodet igen! På den anden side kunne han godt se, hvad hans mor mente, så han gav sig surmulende i kast med opgaven.

Da klokken var 19.15, kom toget endelig. Bjørn hoppede ud på perronen, og de to venner jublede over at se hinanden igen. Før de gik hjem, skulle Chopingos mor skrive under på en seddel, som togfolkene havde, om at Bjørn var ankommet, og at han nu var hos dem, og derpå skyndte de sig hjem. Disneysjov var allerede overstået, men det gjorde ikke noget, for de fandt hurtigt på at bygge en hule under spisebordet med alle tæpperne og dynerne. Det blev rigtig hyggeligt, og de puttede sig og sørgede for, at ingen kunne kigge ind gennem tæpperne. Da de havde fået deres fredagsslik ind i hulen, fandt Chopingo sin discman frem. Den var tudsegammel, og egentlig var det hans fars, men han kunne ikke finde ud af at bruge den, og nu havde Chopingo mere eller mindre overtaget den. "Nu skal du bare høre", sagde han. "I torsdags spillede Symfoniorkestret en helt fantastisk koncert kun med musik af Wagner – kender du ham?" "Ja da", sagde Bjørn. "Sigurd har lavet en masse tv om opera, og der var en hel udsendelse om Wagner. Jeg fik godt nok ikke lov til at være med – de brugte en eller anden Duppedit – eller sådan noget – i stedet for mig, men egentlig var det nogle super programmer. Wagner er for vild!"

"Prøv at høre – jeg optog i smug en af prøverne, og du må love mig ikke at sige noget til nogen! – men her synger tenoren en arie, hvor han står og smeder et sværd. Det er altså en ret indviklet handling – og jeg er ikke sikker på, at jeg helt har forstået den, men musikken er bare så flot", og så spillede han Sigfrieds arie "Notung, Notung" fra Wagners opera Valkyrien. Du kan også høre den her:

<http://www.youtube.com/watch?v=JwP5dkfGmII&feature=related>

Bjørn var helt enig: "Ham Wagner var altså god til at komponere musik. Jeg forstår ikke tysk, men jeg får så mange flotte billeder inde i hovedet. Det her er faktisk lidt uhyggeligt! Har du for resten set den nye Harry Potter film?"

"Nej, min mor synes, jeg er for lille", sagde Chopingo ærgerligt.

"Der er ellers også rigtig god musik til", sagde Bjørn. "Vent lidt", og så kravlede han ud under tæppet og vendte hurtigt tilbage med en cd. "Prøv at sætte den på", sagde han, og så hørte de musikken til Harry Potter filmene: http://www.youtube.com/watch?v=jhTU7_mipB0&feature=related

”Hold da op”, sagde Chopingo, ”det er faktisk også ret uhyggeligt! Ham komponisten er også god til at fortælle historien i musikken! – er det egentlig ikke ligesom en moderne Wagner?”

Pludselig stak hans far hovedet ind mellem tæpperne, og de for forskrækkede op. De havde været så optaget af at lytte til musikken, at de ikke havde ænset andet. ”Så er det sengetid!”, sagde han. ”Åh nej”, begyndte Chopingo. ”Klokken er da ikke ret mange...” Han kiggede på sit ur, og så til sin overraskelse, at klokken var langt over 23! ”Øh...”, mumlede Chopingo. Han havde slet ikke opdaget, at klokken var blevet så mange.

Hans far grinede: ”Se I nu bare at komme i seng. I må hellere være friske til i morgen, hvis vi både skal i Karolinelund og en tur på Strøget.”

Bjørn ringede til Sigurd for at sige godnat. Sigurd savnede ham selvfølgelig, men han havde jo også alle sine andre børn, så han mente nok at kunne undvære ham endnu et par dage.

Det havde været en lang dag, og selvom de havde aftalt at ligge og snakke hele natten, blev der hurtigt stille på Chopingos værelse.